

Nytt implantat – kortere behandlingstid

Kommentar til intervju med Jan Eirik Ellingsen i Tidende nr. 1, 2004

Som gammel lærer ved Klinikk for oral kirurgi og oral medisin ved Det odontologiske fakultet i Oslo er det med en viss forundring jeg leser intervjuet med professor Jan Eirik Ellingsen i NTFs Tidende nr. 1. for 2004 om implantatforskningen ved Klinisk forskningslaboratorium. I ingressen serveres to formidable usannheter, og selv om det skjer i form av intervju, fritas som kjent ikke intervjuobjektet for ansvar for sannhetsgehalten i det faglige innhold. Man må derfor gå ut fra at Ellingsen enten er komplett historieløs i relasjon til implantologiens utvikling ved vårt fakultet eller at han uttaler seg mot bedre vitende.

I intervjuet står følgende to påstander: «For tolv år siden var forskning på biomaterialer og implantater helt nytt i Norge, og professor Jan Eirik Ellingsen var så å si alene om å drive forskning med dette ved Det odontologiske fakultet i Oslo». Allerede i 1973–9 år før Ellingsen gikk ut med eksamen fra fakultetet – var forskning på biomaterialer i gang ved Klinikk for oral kirurgi og oral medisin. Sentralinstituttet for industriell forskning var også involvert i denne forskningen, og vi var tre kolleger ved klinikken som var aktive i denne sammenheng. Den første odontologiske doktoravhandling

om biomaterialer og implantologi i Norge var undertegnedes arbeid *Tissue reaction to ceramic implants in the jaws*. Videre kan jeg vise til Henrik Wie – tidligere ved Klinikk for protetik og bittfunksjon – og hans 5 publikasjoner om implantologiske emner i tiden 1975–81 og senere også en rekke artikler frem til 1996. Vi startet også Implantatgruppen ved fakultetet, et interesseforum for diskusjon og seleksjon av pasienter for klinisk forskning og utprøving av implantat typer. Ennvidere må nevnes Else Pinholts biomaterialforskning (1988–1992) som leder til i alt 17 artikler publisert i internasjonale tidsskrifter, hvorav 7 av arbeidene inngikk i hennes doktoravhandling *Experimental alveolar ridge augmentation study*.

Som ytterligere bevis for at Ellingsens påstander er gale vil jeg bare ramse opp begrepene titan, aluminiumoksyd, hydroxylapatitt, vitreous carbon og Frialit, samtlige implantat- og materialbetegnelser benyttet i dyreeksperimentell og/eller klinisk forskning på fakultetet i tiden før den av Ellingsen angitte 12-årsgrense. Som forsker er man forpliktet til å gå inn i litteraturen og sikre seg kunnskaper fra og referanser til tidligere arbeider i den materie man selv forsøker å trenge inn i. I lys

av dette faktum er det meg uforståelig at Ellingsen kan ha unngått en rekke artikler utgått fra Det odontologiske fakultet i Oslo fra 1974 og utover.

Det er forresten også gledelig at Ellingsen fortsatt ikke er alene om å fremme implantatforskning ved fakultetet, noe intervjuet i sin form kan gi inntrykk av for en uinnvidd leser. I 2003 ble en kollega ved Avdeling for oral kirurgi og oral medisin honorert med mastergrad for sitt arbeide *Implant Retained Dentures*, og om kort tid presenteres enda et mastergradsarbeide med tittel *Single Tooth Implants* fra samme avdeling. Begge disse arbeidene består av 3 artikler, samtlige publisert i internasjonale tidsskrifter.

De innsigelser jeg her har kommet med i relasjon til historisk korrekte tidsangivelser for den tidligere implantat- og biomaterialforskning ved Det odontologiske fakultet i Oslo forringer på ingen måte mitt syn på Ellingsens verdifulle bidrag med sitt nye implantat som et helt nytt og potensielt revolusjonerende produkt.

Kjell Norman-Pedersen

Adresse: Sandboveien 18D, 1400 Ski